

ministeriets Godkendelse. Heller ikke anse vi det for rigtigt i Loven selv at fastsætte Takster for Fæstemændens Forretninger. Og saa disse bør, som i Forslaget stet, henvises til Fastsættelse af Kommunalbestyrelsen under Justitsministeriets Godkendelse.

Særlig har Flertallet taget under Overvejelse, om det ikke vilde være heldigt at optage en Bestemmelse om, at Fæstemanden skal med sin Underskrift indføre i Lyndets Studsmaalsbog de Lyndekontrakter, ved hvis Affattelse hun har medvirket, med Angivelse af, til hvem Lyndet er fæstet, og paa hvor lang Tid. Vi have dog ikke fastholdt denne Tanke, med særligt Hensyn til, at en saadan Bestemmelse let kunde opfattes som og efter Omstændighederne være mere generende end gavnlig for Lyndet. Den maa ogsaa anses for overflødig, naar det, som Tilfældet er i de Instruksier, der nu i Kjøbenhavn meddeles de autoriserede Fæstemænd, i de i § 2 omtalte Regulativer foreskrives, at der af Fæstemanden skal føres Protokol, indrettet efter et foreskrevet Stema, og at Fæstemanden er pligtig til, naar Husbond eller Lynde senere maatte fordrø Bevis for, hvad der mellem dem er vedtaget, at meddele Udskrift af Protokollen, medens han i Almindelighed ikke maa give ubedkommende private Personer saadan Udskrift.

Mindretallet (B. Jensen) tillægger det en stor Betydning, om den Sag, som Forslaget omhandler, finder en heldig Løsning. Fra alle Sider har man erkendt, at Fæstevæsenet i Kjøbenhavn, særlig af Hensyn til de arbejdsjøgende, i høj Grad trænger til en Ordning. Denne Erkendelse var allerede til Stede, da Regeringen i 1875—76 første Gang forelagde Forslag herom, og de Erfaringer, man siden har indbundet paa dette Omraade, maa hyderligere have styrket denne Opfattelse. Men man har hidtil været uenig om Maaden, hvorpaa Ordningen skulde foregaa. Regeringen har, støttet af Landstinget, igennem den lange Mar-

række opretholdt sit Forslag væsentlig uforandret, medens man i Folketinget har foresat den Anstuelse, at Fæstemandsvirksomheden skulde høre til de bundne Næringsveje, for hvis Udførelse der krævedes Borgerstab eller Næringsbevis, og som iøvrigt paa flere Punkter skulde være underkastet særegne Bestemmelser. Hvilken af disse Afgørelser, der vilde være den heldigste, skal Mindretallet ikke udtale sig om. Enhver af dem indeholder et Fremskridt fra det bestaaende, men ingen af dem yder efter Mindretallets Formening nogen sikker Garanti for Lyndet. I første Tilfælde — overensstemmende med det foreliggende Lovforslag — vilde der maaske blive nogle færre, efter Folketingets Forslag nogle flere Fæstemænd, men i begge Tilfælde vilde Systemet være ens, og bortset fra mulig mere almindelige Kontrolbestemmelser og strengere Straffe, forblive i Hovedsagen, som det nu er, idet Konkurrencen i egen Interesse imellem de paagældende Fæstemænd og deres Medhjælpere i det væsentlige vilde medføre de samme Ulemper for Lyndet, som man under de nuværende Forhold med Rette paaklager.

Følge denne Betragtning kan Mindretallet ikke tiltræde det foreliggende Lovforslag, men har troet at maatte foreslaa, at Fæstevirksomheden udøves af offentlige af Kjøbenhavns Magistrat oprettede Kontorer. Dette Forslag har ikke fundet nogen Tilslutning hos Udvalgets Flertal, og Mindretallet kan derfor ikke gøre sig noget Haab om at faa det vedtaget i Tinget. Alligevel mener Mindretallet at burde fastholde Forslaget til 2den Behandling for at give Anledning til dets Drøftelse.

Med Hensyn til Forslagets Enkeltheder skal bemærkes, at Mindretallet i sit Forslag har indført Takstbestemmelser, at det har troet at kunne henvide de Bestemmelser i Lovforslagets § 3, som under den foreslaaede Ordning fremdeles maatte bibeholdes, til Regulativet, at det i § 4 har indført en Bestemmelse om delvis Dækning fra Statskassen af det mulige Understud, begrundet paa,